Р Е Ш Е Н И Е
№ 2925

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 12 състав,** в публично заседание на 10.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **12296** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба Т. М., гражданин на И., с ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място] [улица], против Решение № 119/19.11.2013 г. на интервюиращ орган при РПЦ – С. към Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е постановил отказ да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят счита, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Иска да бъде постановена отмяната на решението изцяло, с доводи, че административният орган (АО) е направил неправилна преценка на изложените факти за бежанската история, като счита, че не са обсъдени в пълнота в обжалваното решение, неизложени аргументи за сигурността на страната по произход на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от процесуален представител адв. Б..

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при РПЦ – С. към Държавна Агенция за бежанците (Д.) при МС не изпраща представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:
Административното производство е започнало с молба рег. № 1224/03.06.2013 г. (лист 50 от делото) до РПЦ – [населено място] Д.-МС. На същия ден е съставен регистрационен лист с приложение (л. 47-49) и е извършена проверка в системата Е. (л. 39). Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания (л. 40-45) с превод за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации (л. 46), предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Съгласно декларираните и отразени в регистрационен лист данни и предоставена иранска лична карта № [ЕГН], издадена на 10.08.2009 г., валидна до 10.08.2019 г., също така е предоставена и карта за освобождаване от военна служба № [ЕГН], издадена на 08.06.2011 г. молителят е гражданин на И., [дата на раждане] в И., [населено място], вероизповедание – мюсюлманин – сунит, с начално образование, неженен, владеещ кюрдски и персийски език.
На 05.06.2013 г., с молителя е проведено първо интервю (л. 29-33). Той потвърждава самоличността си и другите данни съгласно регистрационния лист. Заявява, че е заминал от И. в през месец април на 2013 г. легално за Р Т.. На 03.05.2013 г. е задържан от служители на Г. С. за нелегално влизане в Р Б.. Мотивира молбата си по икономически причини. Като причина, поради която напуска държавата си по произход изтъква, че в И. водел скитнически начин на живот, нямал постоянна работа живеел в различни градове и се препитавал с каквото намери. Посочва, че изпитвал финансови затруднения, не се разбирал с брат си и не виждал бъдеще за себе си в И.. Твърди, че през 2009 г. бил арестуван от полицията по обвинение за грабеж и бил осъден на 6 месеца затвор, които бил излежали после освободен. Заявява, че не членува в политически партии или организации.
С решение № 4472/08.08.2013 г. (л. 23) на решаващ орган при Д., е образувано производство за предоставяне на статут на лицето в Република Б.. Решението е връчено на чужденеца на 09.11.2013 г. в присъствието на преводач. В решението е отбелязано, че Т. М. е декларирал, че не е подавал молба за закрила в държава – членка на ЕС. От извършената проверка в системата Е. се установява, че пръстовите отпечатъци на кандидата не са регистрирани съвпадения.
След отправена покана на 19.11.2013 г. с чужденеца е проведено второ интервю (л. 15-16). На него кандидатът отново заявява, че е напуснал И. единствено поради описаната по горе причина, като единствено добавя, че също така е имал проблеми със семейството на негов познат, който го обвинил, че имал нещо общо с убийството на брат му но след като открили, кой го е убил тази история е приключила.
Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд" при Д. относно ситуацията в И. от 22.11.2012 г. (л. 10-14). Според нея обстановката в страната е спокойна. На 14 юни 2013 г. са проведени президентски избори на които печели Х. Р. считан за умерен либерал. Също така според Р. от 03.06.2013 г. новоизбраният президент е призовал правителството и аятоласите да прекратят намесата в личния живот на иранците, да предоставят свободен достъп до интернет и държавната медия да бъде по отворена към иранските проблеми. След извършено детайлното анализиране на цитираната информация се установява, че на територията на И. не се осъществяват действия,

които да е да се оценяват като въоръжен конфликт.
В хода на административното производство е изискано становище на Д., съгласно писмо от 15.07.2013 г. (л. 24) не се възразява по искането за закрила на жалбоподателя.
В мотивите на оспореното решение са обсъдени фактите, заявени от жалбоподателя и обстановката в И., съгласно изготвената обобщена справка на дирекция „Международна дейност", направен е извод, че АО е приел, че лицето не е било застрашено лично в страната си и общата обстановка в И. не предпоставя сама по себе си нуждата от предоставяне на бежански статут.
Също е прието, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като лицето не е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, нечовешко или унизително отнасяне по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, както и че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при „тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт", тъй като в И. не е налице такъв конфликт.
С оглед горното АО е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Т. М..
Решението е връчено на 28.11.2013 г. чрез преводач, жалбата до съда е подадена чрез органа на 10.12.2013 г. Жалбоподателят мотивира пропускането на срока за оспорване поради това, че не му е бил преведен правилно срока за обжалване и не е разбрал че е 7 дни. Доколкото административният орган не оспори този извод и не ангажира доказателства да го обори, както и предвид задължението на органа да връчи решението на разбираем за лицето език, то съдът следва да приеме доводът за основателен. С оглед на това жалбата следва да се приеме като подадена при условията на чл. 140, ал. 1 АПК – неуказване на срока за обжалване на акта, а подаването й в срока по същата разпоредба – в удължения срок за оспорване с два месеца, обуславя извод за допустимостта й.

При така установената фактическа страна съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с право и интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Поради това същата следва да бъде разгледана по същество.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган - интервюиращ орган при РПЦ – С. към Държавната агенция за бежанците (Д.). Спазена е предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ.
Молителят е бил информиран за правата си - разяснена му е процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в Р.Б.. Всички интервюта са проведени с преводач на разбираем от него език (фарси), решението е връчено също с преводач.
В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената от чужденеца молба за закрила, в което е изразено становище, че Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на молителя, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.
Съдът счита за неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушения на материалния закон по отношение на постановения отказ да му бъде предоставен

статут на бежанец.
Административният орган е изяснил фактическата обстановка и е направил анализ на заявените от кандидата обстоятелства. Споделя изводите в оспореното решение, че в бежанската история на молителя не са установени факти, въз основа на които да се приеме, че той е бил обект на дискриминация или на достатъчно тежки по своето естество, или повторяемост мерки, с които са нарушавани основните му права. Молителят не е бил обект на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. АО е установил, че изложените мотиви не са правнозначими за търсената защита. Правилни са изводите и относно това, че кандидатът не е посочил конкретни действия спрямо него, които да обосноват необходимостта от предоставяне на закрила а е посочил причини единствено от икономически характер. И на двете интервюта кандидатът е категоричен, че лично спрямо него не са извършвани актове на заплахи, насилие и други такива.
В бежанската история няма данни самият кандидат да е бил заплашван и преследван в родината си, поради което е правилен и обоснован изводът на АО в оспореното решение, че причините на молителя да напусне И. не попадат в обхвата на никой от посочените в чл. 8 от ЗУБ признаци на преследване и съответно следва да му се откаже статут на бежанец.
По отношение отказа на лицето да се предостави хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, съдът счита, че оспореното решение е законосъобразно и в тази част. Съдът споделя доводите, изложени в решението, относно това, че изложената от кандидата фактическа обстановка не попада в обхвата на никоя от хипотезите на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ - молителят в държавата си на произход да е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти, както не са налице и предпоставките на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.
В цитираната справка за обстановката в И. не се посочват данни за преследване на лица от групата на социално слабите лица, неангажирани с обществена дейност, към която принадлежи жалбоподателя. Молителят не излага данни да е ангажиран с политическа дейност или да е задържан от местните власти. Доводите му за предоставяне на закрила са изцяло от икономически характер.
По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ , хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен конфликт.
Поради това, че наличието на никоя от посочените предпоставки не е установено от жалбоподателя, нито са наведени твърдения за такива по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, административният орган обосновано е приел, че не може да се направи извод за основателен страх от преследване, нито за наличие на заплаха за живота или свободата на кандидата, или някоя от особените хипотези, които да обусловят предоставянето на бежански или хуманитарен статут.
Административният орган се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейската общност по

дело № С – 465/07. Приел е, че предвид доказателствата по делото не може да се направи извод, че спрямо кандидата за закрила са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата по произход, той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.
Неоснователно е оплакването, че решението не съдържа мотивирано произнасяне относно сигурността на държавата, в която лицето трябва да бъде върнато, административният орган е изложил мотиви за обстановката в И., които съдът приема за потвърдени от справката на Дирекцията, в това число и като неопровергани от друго доказателство по делото. В тази справка не са изложени данни за въоръжен конфликт в страната, както и за съществуваща несигурност и заплаха от военни действия за живота на цивилни лица, жалбоподателят не е представил доказателства за наличие на такъв конфликт и не е налице основание да се приеме, че в тази страна е налице въоръжен конфликт. Също жалбоподателят не е изложил твърдения, че ще бъде третиран като извършил нарушение по националното си право, свързано с личното му поведение или че ще претърпи несъразмерно наказание.
По тези съображения, правилни са изводите на административния орган, че в страната по произход на жалбоподателя не е налице състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт по смисъла на чл. 15, буква в) от Директива 2004/83, и в контекста на постановеното с последващото решение на Съда на ЕС по този въпрос- Решение от 30 януари 2014г. по делото D., C-285/12, тъй като преценката за това следва да бъде основана на наличието на сблъсъци между редовните сили на държавата с една или повече въоръжени групи или сблъсъци между две или повече такива групи. Също интензитетът на въоръжените сблъсъци или продължителността на конфликта следва да бъдат предмет на преценка заедно със степента на насилие, съществуващо на територията на тази държава. В мотивите на решението е разгледана и обстановката в И. след изборите през 2013г.
И пред съда жалбоподателят не твърди наличие на въоръжен конфликт в страната му по произход или различни от икономически причини като основание да остане в Б. - сочи недоволството си от живота си в И. и нежеланието си да се завърне там.
Наведените основания за закрила от жалбоподателя сочат на извод, че цели да постигне по-добри условия на живот, с които не може да бъде свързано правото му да търси и да получи убежище и признаването му за бежанец, или предоставянето на хуманитарен статут.
Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с приложимия материален закон и подадената срещу него жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.
Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 12-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата Т. М., гражданин на И., срещу решение № 119/19.11.2013 г. на интервюиращ орган при РПЦ – С. към Държавната агенция за бежанците (Д.), с което е отказано да му бъде предоставен статут

на бежанец и хуманитарен статут

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: